

Çalışma Tarzımızı Düzeltelim yılginlığa, başıboşluğa, yozlaşmaya ve disiplinsizliğe Aman Vermeyelim !

Yoldaşlar:

Partimizin bugün, her zamankinden daha çok çalışma tarzını düzeltmeye, yetkinleşmeye ve Marksist-Leninist çalışma tarzını, Partinin her kademesinde hayata geçirmeye ihtiyacı vardır. Doğru bir Parti çizgisinin varlığı; ya da bizlere yol gösterecek olan ML temel teorik doğruların varlığı tek başına yeterli değildir. Önemli olan, bu doğruların, bu ML çizginin hayata geçirilmesidir.

İşte bugün; Parti çizgimizin hayata geçirilmesinde temel işlev gören Partimiz kadro, üye, sempatizan ve yakın çevresinde yer yer ortaya çıkan ve özellikle de 12 Eylül askeri faşist cuntasının işbaşına gelmesiyle birlikte giderek daha da hız kazanan umutsuzluk, yılginlık, yozlaşma ve disiplinsizliğe karşı, Leninist çalışma tarzının, Parti çalışmalarımızda uygulanması ve her zamankinden daha acil bir görev haline gelmiştir. Karşı-devrimin azgın saldırıları sonucu, devrimci hareketin aldığı yenilgi, devrimci durumun geriliği ve kitle muhalefetinin önemli oranda susturulduğu bu dönem, bir bakıma Stolipin gericiliği yıllarına benzetilebilir. 1905 Rus devriminin uğradığı yenilgi, devrimin yol arkadaşları arasında, nasıl ki bir yozlaşmaya yol açıtıysa, ülkemizdeki 1980 yenilgisi de buna benzer bir çözülme, çürüme ve yozlaşmaya yol açtı.

İşte bugün; yozlaşma ve umutsuzluğa karşı, yılginlık ve pasifizme karşı; disiplinsizlik ve inançsızlığa karşı; devrimci iradenin zayıflaması ve devrimci coşkunun azalmasına karşı mücadele ve "ölüme meydan okuma ruhu"nun her türlü soysuzlaşma ve teslimiyetin yerine geçirme, Partimiz açısından vazgeçilmez bir gerekliliktir. Bu gereklilik parti çalışmalarımızda her zamankinden daha da çok önemli bir yer tutmalıdır.

Yine bugün; Parti çalışma tarzımızda en az birinci sorun kadar önemli bir yer tutan diğer bir sorunda: subjektifizm, liberalizm ve kendiliğindencilik gibi kötü hastalıkların Parti çalışmalarımızda anti-Leninist tarz olarak karşımızda durması ve Partimizi kemirmesidir.

Subjektifizm; ML teorii ölü bir doğma olarak, soyut bir şekilde ve hiçbir hedef gütmeyen inceler. Olayları ve çevreyi sistemli ve kapsamlı bir şekilde incelemek yerine, sorunların yüzüne takılır kalır. Oku hedefe göndereceğine rastgele fırlatır. Ağaçlardan ormanı göremez; başını parçadan kaldırıp bütünü göremez. Ve nihayet subjektifizm; sorunları bütünlüklü mantık silsilesi içinde, objektif gerçeklere dayanarak, derindeki özleriyle inceleyip araştırma yerine, olanla yetinme, yüze takılma politikası güder. Ne yazık ki, Partimiz saflarında subjektif davranan ve onun tutsağı olan yoldaşlar ve organların sayısı hiçte az değildir. Yine subjektifizmin bir diğer türü olan ve bütün değilde parçayı gözetken doğmatizm ve dar-deneycilikte saflarımızda önemli oranda vardır. Subjektifizme karşı mücadelede bu her zaman göz önünde bulundurulmalıdır.

Liberalizm; liberalizm oportünizmin bir türüdür. Ve bu hastalık bugün saflarımızı önemli oranda etkilemektedir. Liberalizm gerek pratik, gerekse ideolojik mücadeleyi reddeder. Teorik ve pratik mücadele karşısında pasif bir tutum takınır. Eski bir dost, eski bir tanıdık, eski sorumlu vb. gibi kişileri kırmama incitme anlayışıyla herşeyi oluruna bırakan liberalizm, ilkeliliği değil, ilkesizliği ve bayağılığı yeğ tutar. Dayanışmayı zayıflatması, birliği kemirmesi, kayıtsızlığa yol açmısından dolayı liberalizm yıkıcı bir hastalıktır. Safları sıkı bir disiplin ve sağlam bir örgütlenmeden yoksun bırakır. Devrimci siyasetin uygulanmasını engeller, partiyi kitlelerden, kadroları parti çevresinden koparır. Liberalizm, Marksizmi kabul eder, ama onu uygulamaz. Onun ilkelerini soyut birer doğma olarak ele alır. Liberalizm küçük-burjuva çıkarıcılığından kaynaklanır. O kişisel planları ön plana; partinin çıkarlarını ikinci plana iter. Parti saflarımızda olmaması gereken liberalizmde önemli derecede mevcuttur.

Kendiliğindencilik; kendiliğindencilğin teoriside oportünizmin teorisidir. Saflarımızda plansız programsız çalışan ve kendiliğindenci gelişmelerin kuyruğuna takılan ve bu çalışma tarzını Leninist çalışma tarzının yerine geçiren yoldaşlarımız ve organlarımızın sayısı hiçte az değildir. İşleri oluruna bırakan bu anlayış, bir amir-memur ilişkisi doğurmakta ve ancak birşey söylenirse yaparım anlayışını yerleştirmektedir. Komünist yaratıcılık ruhunu körelten bu anlayış, şartları ve olayları sistemli bir şekilde ele alıp incelemek ve bundan çıkış yolları üzerinde kafa yormak yerine, herşeyi üstten ve başkalarından bekler. Oradan birşey gelmeyince durumu oluruna bırakır. Saflarımızda yaygın olan bu anlayışta mahkum edilmelidir.

Ve nihayet son olarak saflarımızda yeterince önemsenmeyen ve bilinç üzerine çıkarılmayan önemli sorunlardan birside "özgürlük", "disiplin", ya da "demokrasi" ve "merkeziyetçilik" ilkeleridir. Bu ilkelerin kavranmaması ve dolayısıyla bu ilkenin ya bir yanının öne çıkarılarak sekterizme, ya da diğer yanının öne çıkarılarak liberalizme düşülmesine neden olmuştur. Oysa doğru tutum, her iki yan arasındaki diyalektik birliktir. Parti üye ve sempatizanlarımızın insiyatiflerinin gelişmesi, bu ilkenin doğru bir tarzda hayata uygulanmasına bağlıdır. Ama ne yazık ki, bugün bazı yoldaşlarımız ve organlarımız, bu ilkenin varlığından habersizmiş gibi davranıyorlar. Yer yer ortaya çıkan bazı durumlar bu yoldaşların bu ilkeyi unuttukları izlenimini biz-

de doğuruyor.

Devrimci hareketin ve Partimizin aldığı darbe ve saflarda ortaya çıkan önemli sorunlar ve böylesine önemli sorunları çözme-
de elde önemli yetkin kadronun yeterli miktarda olmaması, belirli ölçüde ortaya çıkan otorite zayıflığı saflarımızda aşırı bir de-
mokratizm gelişmesine yol açtı. Herkes her istediğini istediği yerde söylemesi cürretini gösterebilmekte, hatta işine geldiğini ve
hoşuna gittiğini yapma, gitmediğini yapmama yönünde bir eğilim gösterilip yer yer disiplinsizce davranışlara girilmek istenen
bir ortamda demokratik-merkeziyetçilik ilkesinin doğru bir biçimde kavranıp hayata uygulanması çok daha önemli bir görev
olarak bugün karşımızda durmaktadır. Demokrasi adına işlenen disiplinsizliklere, liberalizme ve "devrimci iyimserlik" vb. gibi
yanlış anlayışlara karşı amansız olmak, bugün önemli bir görevdir.

Saflarımızda mevcut olan ve çalışmalarımıza yer yer damgasını vuran sorunlar karşısında kayıtsız kalmak, vurdum duymaz
davranmak ve her şeye boş veren, pasifizme ve uyuşukluğa karşı etkili bir şekilde mücadele yürütülmelidir.

Yoldaşlar;

Çalışmalarımızda esas almamız gereken çalışma tarzımızın Leninist tarz olması gerektiğini belirtmiştik. Peki nedir bu tarz ?
Belirleyici özellikleri nelerdir ?

"Herşeyden önce bu tarz; Rus devrimci atılımı ile Amerikan pratiği anlayışının tüm Parti çalışmalarımızda birleştirilmesi-
dir."

Rus devrimci atılımı; eylemsizliğe, yerleşmiş verimsiz alışkanlıklara, tutuculuğa, zihin durgunluğuna, eski geleneklere kölece
bağlılığa karşı panzehirdir. Rus devrimci atılımı, öylesine canlandırıcı bir güçtür ki; zihin açar, ileriye doğru iter, eskiyi parça-
lar, perspektifler çıkarır. Bu atılım olmadan hiçbir ilerici atılım mümkün değildir. Ama eğer pratikte, Amerikan pratiği anlayı-
şıyla birleşmezse, pratikte bu şeyi değiştirebilen, kararname kerametini körü körüne inanma olan "devrimci" işgüzarlık
hastalığına dönüşür.

Parti çalışmalarımızda Lenin'in deyimiyle "daha az tumturaklı sözler ve daha çok günlük iş !....."

Daha az siyasal gevezelik, komünizm kuruluşunun en basit ama canlı olgularına daha büyük dikkat !....."

Amerikan pratiği anlayışı: işgüzarlığa karşı panzehirdir, engelleri tanımayan, her cins ve her türlü engeli verimli çalışmayla
deviren, önemsizde olsa başladığı işi muhakkak bitiren yılmaz bir güçtür.

Ama şu da bir gerçektir ki, bu anlayış Rus devrimci atılımıyla birleşmezse yozlaşır, dar ve ilkesiz işgüzarlık derekesine düşe-
bilir.

Büyük bir enerji ile çalışan, ama perspektiften yoksun "neyin ne için", "neden" olduğunu bilmeyen ve bu yüzden devrimci
çalışma yolundan sapan yoldaşların varlığını kim yadsıyabilir ?

Yoldaşlar;

Leninist çalışma tarzına daha sıkı olarak sarılalım. Komünist inanç ve kararlılıkla yılgınlığa ve disiplinsizliğe karşı mücadele
edelim. "Gözleri kapalı serçe yakalamaya çalışan bir adam" veya "el yordamıyla balık tutmaya çalışan bir kör gibi" değil; ko-
şulları ve sorunları sistemli ve kapsamlı bir şekilde inceleyelim; çalışma tarzımızı düzeltelim; saflarımızdaki her türlü anti-ML
anlayışa karşı savaş açalım.

Partimizin gelişip güçlenmesinin; sınıf mücadelesindeki layık olduğu yeri almasının; kitlelere önderlik etmesinin yolu ancak
ve ancak Parti çalışma tarzımızın düzeltilmesine, Leninist tarzın pekiştirilmesine bağlıdır.

Bütün bu anlayış doğrultusunda görev başına !

– DAHA AZ TUMTURAKLI SÖZLER, DAHA ÇOK İŞ !

–PARTİMİZİN ÇALIŞMA TARZINI DÜZELTELİM, YILGINLIĞA, DISİPLİNSİZLİĞE AMAN VERMEYELİM !

–AMERİKAN PRATİĞİ ANLAYIŞI İLE RUS DEVRİMCİ ATILIMINI PARTİ ÇALIŞMALARIMIZDA BİRLEŞTİRELİM !

–YAŞASIN HER TÜRLÜ OPORTÜNİZME VE HER TÜRLÜ ANTI-ML ÇALIŞMA TARZINA KARŞI MÜCADELE EDEN
PARTİMİZ TKP/ML !

–YAŞASIN MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN VE MAO ZEDUNG YOLDAŞLARIN IŞIKLI YOLU !

TKP/ML-YDB